

1. **Diagnose = opluchting**

Het vaststellen van de diagnose (hoe schokkend ook) geeft bijna in alle gevallen een zekere opluchting. Uitblijven van de diagnose leidt tot spanning in de relatie of in de familie of tot uitsluiting van de persoon met dementie. Voor veel vragen en problemen is opeens een logische verklaring.

2. **Uitsluiten ander ziektebeeld**

Door het stellen van een tijdige en accurate diagnose wordt in elk geval uitgesloten dat er onderliggend een ander ziektebeeld is dat kan worden behandeld. Denk bijvoorbeeld aan geheugenklachten ten gevolge van schildklierafwijkingen of vitaminetekorten of aan depressie.

3. **Behandeling**

Bij de ziekte van Alzheimer in een beginnend stadium kunnen er medicijnen kunnen worden voorgeschreven die het ziekteproces tijdelijk vertragen. Een deel van de mensen met dementie merkt positieve effecten, met name op het concentratievermogen en de spraak. Daarnaast speelt schade aan bloedvaten bij verschillende vormen van dementie een rol. Onderliggende oorzaken, zoals hoge bloeddruk, kunnen soms behandeld worden waardoor verdere achteruitgang kan worden vertraagd.

4. **Begeleiding**

Soms is het mogelijk met een specifieke vorm van begeleiding of training, bijvoorbeeld ergotherapie, bepaalde functies nog lange tijd op peil te houden. Zo ondersteunt een ergotherapeut bijvoorbeeld bij het in stand houden van activiteiten als wassen, kleden, huishoudelijke taken, hobby's.

5. **Zorgcoördinatie helpt**

Zorgcoördinatie draagt bij aan tijdige signalering van problemen in de thuissituatie en individueel toegespitste hulpvoorziening. Het vroeg stellen van de diagnose biedt de mogelijkheid tot een actief beleid, gericht op het voorkomen van overbelasting van de verzorgende partner (mantelzorger), kinderen of andere verwanten en kan onnodige en te vroege opname voorkomen. De case manager heeft een spilfunctie bij de coördinatie van ondersteuning, hulp en zorg zowel voor de patiënt als voor de verzorger (mantelzorger). U krijgt een case manager toegewezen als de diagnose dementie is gesteld.

6. **Zelf beslissen**

Een persoon met dementie bij wie de diagnose tijdig is gesteld, kan nog zelf beslissingen nemen als het gaat om zorg, wonen en welzijn. Maar ook

op gebieden als het testament, een euthanasieverklaring, zaakwaarneming en mentorschap.

7. Men kan in de beginfase grote behoefte hebben aan **lotgenotencontact**. Bijvoorbeeld in een Alzheimer café of ontmoetingscentrum of in zogenaamde KOP-groepen in de buurt. Zowel voor de patiënt als voor de mantelzorger is dat een mogelijkheid om het ziektebeeld emotioneel te verwerken.
8. **Vorbereiden op wat komen gaat**
Bij een tijdige diagnose kunnen de persoon met dementie en zijn familie zich beter voorbereiden op het proces dat gaat komen en waarin zij betrokken worden. De dementiesyndromen verschillen wat betreft klinische kenmerken, beloop, behandeling en benadering. Informatie hierover geeft meer duidelijkheid over wat u te wachten staat. Een vroege diagnose geeft u meer tijd om de hulp in te schakelen die u wenst, wanneer u die nodig heeft.
9. **Omgaan met ziekte**
Hoe eerder men op de hoogte is van de diagnose, hoe beter de familie kan leren met de ziekte en het gedrag van de persoon met dementie om te gaan. U bent dan beter voorbereid op eventuele (gedrags) veranderingen in plaats van dat u er door overvallen wordt. Dit is voor zowel degene met dementie als de omgeving van groot belang.